

Kontrola všech oblastí života

(Chase Manhattan Bank)

Překlad z knihy Petera Blackwooda "Das ABC der Insider"; vydané nakl. Verlag Diagnosen, Leonberg D-7250 v roce 1992.

Je nepochybně velice zajímavé a poučné, sledovat zneužívání účelu a hodnoty peněz. Způsoby, jakými to už odedávna banky a jimi kontrolované vlády provádějí, by kteréhokoli běžného občana přivedly rychle do vězení, kdyby snad chtěl banky v jejich metodách napodobit. Spiknutí mezinárodních bankéřů, odbývané s oblibou jako "tvůrčí, konstruktivní klam", kontroluje ve skutečnosti prostřednictvím peněz doslova každý aspekt našeho života.

Právě naopak od převládajícího obecného mínění - udržovaného velice obratně světovými bankéři - nebyla Chase Manhattan Bank pojmenována po Salmonu P. Chasem, ministru financí v kabinetu presidenta Lincolna.

Chase Manhattan Bank děkuje svému vzniku i jménu jistému Seanu Chasemu, Irovi, který se v podstatě "proslavil" -mimo své finančnícké činnosti - pouze vulgárním a nemravným životem. - Sean Chase se vystěhoval z Irska do Spojených států v roce 1845. Sotva se Chase vylodil v New Yorku, rozpoznal ihned bezuzdnost a nepořádnost tamních poměrů a využil velice obratně situaci, která mu nabízela netušené možnosti. Rozhodl se využít všeobecného "Drang nach Westen", který v těch letech právě vrcholil. Vetrěl se do přízně jedné bohaté majitelky luxusního veřejného domu, a po její poněkud náhlé smrti se stal majitelem celé její pozůstalosti, která obnášela další tři podobné "domy", restauraci, palírnu kořalky a slušnou částku hotových peněz, což všechno dohromady mu umožnilo zahájit rozsáhlé obchody v oboru lichvy - směnárství. Sean Chaseovou ctižádostí bylo dostat se do kruhů tzv. lepší společnosti, ale vzhledem k jeho podezřelé činnosti i minulosti se mu to nedařilo.

Sean Chase ovšem nepatřil k těm, kteří se nechají snadno odradit od svých cílů. Asi největším jeho úspěchem byl vliv, kterého dosáhl díky svému spojení na Tammany Hall a důsledky, které z toho na osudy Spojených států vplynuly. Postupně se stal uznávaným "bossem" svých irských krajanů, a organizoval i jiné národnostní skupiny přistěhovalců. Zajišťoval jim práci ,pomáhal jim v jednáních s přistěhovaleckými úřady a půjčoval jim v do začátku peníze - to všechno ovšem s jednou lichvářskou podmínkou: že mu totiž budou odevzdávat část své mzdy, nebo v případě že se osamostatní jako živnostníci nebo podnikatelé, budou mu přenechávat pravidelně část svých zisků.

Stejně jako předtím bankovní dům "Kuhn and Loeb", povstala i pozdější "Chase Manhattan Bank" původně z obyčejného lichvářství a vyděračství v jedné z nejchudších částí New Yorku, aby tam později z otcových začátků vytvořil jeho syn Charles Chase známý bankovní dům. - Když už nemohl sám, rozhodl se Sean Chase prorazit cestu do nejvyšších vrstev společnosti alespoň svému synovi. Aby ho příliš nekompromitoval, naoko se s ním společensky rozešel, ale potají financoval jeho členství v předních newyorských klubech, a dokonce zaranžoval a finančně zajistil jeho sňatek s členkou Rockefellerovy rodiny, přičemž se sám držel důsledně v pozadí. Na druhé straně Chase junior nechal ve společnosti kolovat pověsti, že je vzdáleně příbuzný se Salmonem P. Chasem (o němž byla zmínka v úvodu), a jakékoli příbuzenství s pokoutním finančníkem Seanem Chasem vytrvale popíral.

Charley Chase brzy vzbudil pozornost židovského bankéře Jacoba Schiffa (o tomto bankéři a jeho lvím podílu na financování a podpoře bolševismu v Rusku se čtenář dočte v knize H. Forda "Mezinárodní Žid" - pozn. překl.). Jacob Schiff odhadl Chaseho juniora jako úspěšného studenta Harvardu s chladným právnickým myšlením, jehož výkonnost a schopnosti by mohly posloužit budování Rotschildova impéria, jehož byl Schiff jedním z nejdůležitějších agentů. Jacob Schiff si vzal nad Charley Chasem jakýsi patronát a zajistil mu důležité postavení v advokátní kanceláři, která byla expoziturou jeho bankovních i jiných operací.

Jakmile se tato spolupráce a vzájemné propojení rozvinuly natolik, že by pro Jacoba Schiffa bylo sotva možné se ho zbavit, pojistil se Charley Chase v tuto chvíli ještě zmíněným sňatkem s členkou rodiny Rockefellerů- a veřejně se přihlásil ke svému příbuzenství se Seanem Chasem. To sice Schiffem poněkud otřásl, ale nakonec si s ironickým úsměškem přece jen uvědomil, že tímto spojením "raketové" energie mladého Chase se svým bankovním centrem udělal konec konců velice dobrý obchod.

Právě v té době, kdy Chase Manhattan Bank akceptovala kapitál společnosti Kuhn and Loeb jako "bratrské" peníze, bylo v kruzích Rothschildova bankovního domu (který tehdy představoval "dvojku" amerického bankovníctví hned za Morgan-Rokefeller First National System) rozhodnuto o vybudování paralelního centra v oblasti působnosti Schiffova kapitálu. Sňatkem mezi Miss Rockefellerovou a Chasem konsolidoval vlastně obě tyto finanční "subkultury", které se takto nacházely pod kontrolou Jacoba Schiffa.- Tak tehdy došlo ke vzniku dvou největších a rozhodujících bankovních domů na Wall Streetu.

Když už byl jednou Charles Chase v advokátní kanceláři, která pracovala výhradně pro zájmy firmy Schiff, Kuhn and Loeb (a tím pro bankovní dům Rothschildův), nebylo už vůbec nijak těžké, spojit jejich zájmy s bankovními domem Chase.

Záměrně vyvolaná panika

Již po pěti letech této spolupráce ztratili Sean stejně jako Charly Chase svoji nezávislost a finanční autonomii. Oba se stali pouhými poslušnými spolupracovníky Jacoba Schiffa, a snad i proti vlastní vůli museli realizovat většinu špinavých transakcí na peněžním trhu, které ve svých důsledcích vedly k uměle vyvolaným krizím a následným panikám finančního trhu v letech 1873, 1893 a 1907.

Charly organizoval a rozdmýchával atmosféru nedůvěry a zmatků ve finančních kruzích i v občanské veřejnosti, která pak nakonec vedla ke zřízení National Monetary Commission v roce 1907. Byl to právě Charly Chase, který se rozhodující mírou "zasloužil" o to, že v letech 1908-1913 se Wall Street dostal do "ocelového sevření". Když pak 23. prosince 1913 byl americkému lidu lstivým trikem vnucen tzv. Federal Reserve System, zůstal Charlyho podíl na vykonané zradě národních zájmů zcela utajen veřejnosti, a bankéř Charly Chase se klidně chystal spolu s rodinou na vánoční svátky ...(podrobné a zasvěcené vylíčení tohoto největšího podvodu v dějinách Spojených států, kdy kontrola celého měnového systému USA přešla do rukou několika málo židovských bankovních domů, najde čtenář v už zmíněné knize Henryho Forda "Mezinárodní Žid" - pozn. překl.).

Charles Chase se rovněž významně zasadil o přijetí tzv. Volstead Act, který nabyl právní moci zákona až roku 1920, ale už od roku 1917 byl zákonem via facti. Ch. Chase byl za svoji

vynikající práci náležitě odměněn, a šplhal rychle po žebříčku finanční hierarchie. Nemělo by být nikdy zapomenuto na skutečnost, že to bylo spojení Chaseho s rodinou Rockefellerů, které přispělo k vybudování těsné spolupráce Rockefellerova domu se Schiffem.

Jak už bylo dříve řečeno, byla Chase Bank postavena na ziscích z korupce, vyděračství, prostituce, prodeje nelegálního alkoholu a podobně. Její meteorický vzestup byl umožněn příznivými okolnostmi Chaseho spojení s rodinou Rockefellerů, a tím i propojením na finanční sílu Rothschildů, již takto oddaně sloužila.

Schiffovi jistě přišlo vhod, že mohl takto spojit do jediného okruhu působnosti rozličné formy a metody "práce", včetně těch nejspinavějších, které za něj vykonával právě dům Chaseových, přičemž si on sám mohl udržovat pro veřejnost náležitý odstup a ctihostnost. Byla to vlastně jakási prémie na stříbrném podnosu za jeho tehdejší prozíravost, s níž odkryl a využil mimořádné schopnosti obou Chaseů. Až do dnešního dne představuje Chase Manhattan Bank součást bankovního systému, jakýsi trychtýř nebo tunel, jímž probíhají peníze, které pak vrchní mistr "mixer" přelévá podle své potřeby mezi prací, Federal Reserve System a zločineckým podsvětím, mezi vládou USA a mezinárodními měnovými fondy, a používá je pro své cíle. Není nutné zdůrazňovat, že jde bez výjimky o finance, sebrané na americkém domácím trhu, o něž byl připraven americký národ.

Rothschildovo impérium

Po příchodu Jacoba Schiffa, který si zavázal Morgana, Drexlera, Biddleho, Rockefellera, Chaseho a další, začal bankovní dům Kuhn and Loeb s budováním Rothschildova impéria ve Spojených státech. To byla hlavní úloha a poslání Jacoba Schiffa jakožto oficiálního zástupce domu Rothschildů Mateřská (event. holdingová) společnost si podržela 51 % podílů, a to buď přímo přidělených, nebo kontrolovaných prostřednictvím osob, vybraných a jmenovaných přímo Rothschildovou skupinou. Zbytek podílů byl rozdělen mezi tzv. "100 Club", což byla v podstatě stovka předních rodin v USA vzhledem k jejich společenské prestiži, moci, vlivu na finance, obchod, průmysl a vládu. Takto vzniklá společnost si dala jméno "Northern Securities Co.", která ve Francii s ohledem na tamní vliv a kontakty Rothschildů užívala název "Cie. du Nord".

Moc Rothschildovy rodiny, sjednocená a koncentrovaná takto v rukou Jacoba Schiffa a podporovaná finančním vlivem osobností jako Morgan, Rockefeller, Vanderbilt, Vanderlip, Chase, Biddle a další, kteří představují "100 Club", byla od svého založení roku 1901 bičem i otěží, jež dokázaly v zárodku potlačit jakýkoli odpor nebo vznik možného protivníka už v zárodku. Celá tato struktura je přesným ztělesněním "korporativní kontroly, jíž sloužil za vzor model, vytvořený předními filozofy a učiteli Illuminátů. Bezohledná příprava budoucího zotročení a vykořistění veškeré produkce Spojených států i jejich bohatství a moci, mohla pochopitelně začít pouze po dlouhém období plánování a předběžných kroků.

Zneužití a vykořistění prohibice

Ke konci devatenáctého století dostala Chaseho rodina příkaz "připojit" se k hnutí Carrie Nationa a jeho tzv. prohibiční kampani za zákaz volného prodeje alkoholu. Sama o sobě to

byla od původce kampaně C. Nationa dobře míněná snaha, ale jako už tolik dobrých úmyslů předtím i potom, byla rychle zneužita k získání hospodářských a politicko-mocenských zisků.

Krátce poté, co se dala do pohybu finanční mašinérie domu Chase, celá původní myšlenka protialkoholní kampaně už byla zcela převrácena a zneužita k jinému účelu. Dámy ze společnosti byly finančně podporovány, aby se zasazovaly za tyto emotivní altruistické ideály, aniž by ovšem měly sebemenší tušení, o co v pozadí této kampaně opravdu jde. Kampaň byla Jacobem Schiffem, Rocketellery a Chasem zneužita jako smrtící past na majitele starých rodinných továren na alkoholické nápoje, kteří byly takto donuceni se buď finančně spojit s předními židovskými finančními domy (což by jim za normálních okolností rodinná hrdost nedovolila), nebo byli v případě nepodvolení se donuceni krachující podniky prodat nakonec do stejných rukou za směšně nízké ceny v konkursech. Charley Chase se hravě zbavil všech skupulí, měl-li vůbec jaké, a převzal tuto špinavou práci pokrytce-zachránce na sebe.

Podobné projekty a plány "převodu" majetku byly rovněž vypracovány v odvětvích zemědělství, pohonných látek, dopravy, surovin a zpracovatelských, takže se dá stručně konstatovat, že klub nejbohatších rodin nezapomněl opravdu na nic.

V letech 1920 až 1923 byli zemědělci, soukromí bankéři, producenti pohonných hmot a průmyslníci prakticky donuceni svádět mezi sebou navzájem konkurenční boj na život a na smrt. Konečně roku 1929 padl i poslední zbytek těchto nezávislých výrobců a finančníků připraveným "zhroucením" trhu, známým jako "Černý pátek na newyorské burze". Staré nežidovské finančnícké a průmyslové rodiny Ameriky byly definitivně donuceny přimknout se ke zmíněným kartelům a přijmout jejich podmínku bezpodmínečné závislosti. Jedinou další alternativou k tomu bylo - levně všechno prodat a ohlásit úpadek - A tak to také skutečně proběhlo.

Zmíněný "100 Club" mezitím tak říkajíc nabobtnal a změnil se ve "Fortune 500 Club".

Warburg nahrazuje Schiffa

Když už v roce 1904 nezvládal Jacob Schiff své úkoly pro vysoký věk, vyslal na jeho post dům Rothschildů svého nového muže, Paula Moritze Warburga. Jeho úlohou především bylo zapracovat se, najít si své správné místo a polohu, a převzít ve vhodný čas nástupnictví po Schiffovi. To se oficiálně stalo roku 1920, ačkoliv Warburg už krátce po svém nastoupení prakticky vedl všechny důležité záležitosti Rothschildova domu.

Jeho první velkým úspěchem byl totiž "Federal Reserve System" v roce 1913, i když jeho pozdější úspěchy byly pro lid Spojených států rovněž neblahé a škodlivé.

Zákon, zvaný Volstead Act (o zákazu prodeje lihovin) měl za následek, že se pašování alkoholu do USA stalo obrovským kšeftem. (Toho využil ke zbohatnutí také otec Edgara Bronfmana, kterého jsme představili v "Portrétu ADL", TP č. 88 - 93 - pozn. překl.). Obrovské, ale mimořádně výhodné investice do těchto velkokšeftů pocházely od Warburga a Rockefellera, ale pro veřejnost nastrčenou figurou byl v tomto případě Charly Chase II.

Pro tento účel tiskl Federal Reserve System obrovské množství peněz, jejichž kontrolu měl plně v rukou klan židovských bankéřů. Federal Reserve System se rychle "zapracoval" a zcela

eliminovat jakoukoli opozici vlády USA nebo nezávislých finančníků. Jediné, co o tom všem věděl americký občan, byla nepřehlédnutelná skutečnost stále většího množství peněz v oběhu, což jistě působilo "blahodárně" na prestiž USA v zahraničí. Dolar byl podle potřeby buďto všemocný nebo bezmocný - zcela podle potřeb několika mocných bankovních domů, jimž je zájem USA v podstatě zcela lhostejný.

Obyčejní "pěšáci" pašování alkoholu byli v případě dopadení posláni do vězení, nebo z donucení přijímali službu v armádě USA. Pokud byl zadržen některý z "oficírů" organizace, dostal se vždy z dosahu justice a skončil v nejhorším případě na zdravotním odpočinku.

Dosazení prezidenta

Krátce po té, co se zdálo být upevnění administrativy presidenta Wilsona jisté, ale jeho osobní použitelnost zůstávala i nadále problematickou, vyvstala v rozhodujících kruzích potřeba jeho nahrazení ještě poslušnější loutkou.

Warren Harding byl tím pravým mužem pro pravou situaci - a opravdovým prost'áčkem, který nechal všechno běžet zcela podle přání Warburga a Rockefellera. Roku 1919 vystoupil, 1920 byl zvolen, 1921 uveden do úřadu presidenta a v něm i zemřel po dvou letech následkem neustálého vypětí. V informovaných kruzích se říkalo, že zemřel na "příliš mnoho Warburga a mladých děvčat". Měl od prvního k dispozici celé zástupy těch druhých (včetně lesbických baletek a hereček) výměnou za presidentský podpis na listinách ve prospěch finančních klanů. Harding vlastně vydal celý poklad USA plně do rukou Rothschildovy skupiny, včetně trhu a nezávislého bohatství národa, a někteří pozdější presidenti, jako Roosevelt, Eisenhower a Nixon platili daň za toto jeho počínání.

Tento podivný obchod jde stále dál, a Američané jsou trvale připravováni o svá práva v intencích Nového světového pořádku. Internacionalisté, kteří se mezitím zmocnili téměř úplné kontroly všech oblastí života amerických občanů, nechtějí nic menšího, než světový systém finančního panství v několika vybraných rukách, kterému by byl podřízen nejen politický systém vlastní země, ale i světové hospodářství. Tento systém si chce podřídit prostřednictvím centrálních bank celý svět formou jakéhosi novodobého feudalismu, řízeného rozhodnutími vrcholných schůzek několika rozhodujících sil.

Může tomuto osudu Amerika ujít, nebo ji jako první očekává otevřená vláda Satana, jak je napsáno ve zjevení svatého Jana?

Komplot světové jednovlády může být narušen už pouhou znalostí těchto souvislostí a cílů. K uskutečnění cílů, jak o nich píší Protokoly sionských mudrců, musí Illumináti umlčet všechno vědomí a aktivitu lidstva. Myslící člověk nemůže být nikým a ničím kontrolován a ovládán. Vědomí situace a znalost těchto ďábelských cílů je moc, která může být postavena proti moci zasvěcených satanistů.

Vybral a přeložil Jaroslav Voříšek